ПРОЛЕТАРЕБО ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

№ 105 (18647) ᲞᲐᲠᲐᲡ�კᲔᲕᲘ, 6 ᲛᲐᲘᲡᲘ, 1983 ᲬᲔᲚᲘ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐ�პ.

ᲜᲣ ᲓᲐᲕᲐᲚᲐᲗᲔᲑᲗ ᲛᲝᲛᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲔᲚᲡ!

ᲡᲙᲙᲙ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ 1982 ᲬᲚᲘᲡ ᲜᲝᲛᲑᲠᲘᲡ პᲚᲔᲜᲣᲛᲘᲡ ᲛᲘᲠ ᲓᲐᲡᲐᲮᲣᲚᲘ ეკᲝᲜᲝᲛᲘᲙᲘᲡ ᲔᲤᲔᲥᲢᲘᲐᲜᲝᲑᲘᲡ ᲐᲛᲐᲦᲚᲔᲑᲘᲡ ᲐᲛᲝᲪᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲐᲓ ᲐᲛ ᲪᲘᲢᲐ ᲮᲜᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘᲡᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲕᲐᲚᲓᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲐᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲐᲛ ᲡᲐᲥᲛᲔᲨᲘ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲑᲘᲡ, ᲣᲬᲧᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲜᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲛᲐᲦᲚᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲝᲑᲐᲖᲔ.

ᲡᲙᲙᲙ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲛᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲯᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲪᲔᲜᲢᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲛᲐᲚᲣᲠᲘ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲝᲓᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲨᲔᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲓᲘᲡᲪᲘᲞᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲧᲝᲤᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲓᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲠᲒᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲐᲜᲒᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲤᲣᲜᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲨᲔᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲓᲘᲡᲪᲘᲞᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲧᲝᲤᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲓᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲠᲒᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲐᲜᲒᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲤᲣᲜᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲛᲔᲠᲛᲘᲡ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲒᲔ�გᲛᲐ ᲛᲘᲜᲘᲛᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲯᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲪᲔᲜᲢᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲘᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲧᲝᲤᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲓᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲠᲒᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲐᲜᲒᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲤᲣᲜᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲙᲕᲐᲠᲢᲐᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲘᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲙᲘᲡ ᲐᲛᲐᲦᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲒᲔ�გᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲓᲠᲝᲖᲔ ᲓᲐᲕᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲗ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲝᲓᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲔ�გᲛᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘ ᲛᲘᲛᲦᲘᲗ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐ, ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ ᲐᲠᲐᲡᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲯᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲪᲔᲜᲢᲘᲡ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲯᲔᲑᲘᲡ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲣᲚ-ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝ�გᲠᲐᲛᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲡᲘᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲓᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲠᲒᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲐᲜᲒᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲤᲣᲜᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲒᲔ�გᲛᲐ ᲛᲘᲜᲘᲛᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲯᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲪᲔᲜᲢᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲘᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲧᲝᲤᲘᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲓᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲠᲒᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲒᲐᲜᲒᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲤᲣᲜᲥᲪᲘᲝᲜᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲣᲚ-ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝ�გᲠᲐᲛᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲡᲘᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲣᲠᲗᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲓᲠᲝᲖᲔ ᲓᲐᲕᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲗ ᲛᲘᲦწᲔᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲝᲓᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲖᲣᲡᲢᲘ ᲨᲔᲡრᲣᲚᲔᲑᲐ.

ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲣᲚ-ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝᲗ

განვიხილავთ კანონის პროექტს

შრომითი კოლექტივი დიდი ძალაა

ჩვენი რესპუბლიკის მშრომელები ერთსულოვნად გამოეხმაურნენ პრესაში გამოქვეყნებულ კანონის პროექტს შრომითი კოლექტივებისა და საწარმოების,დაწესებულებების, ორგანიზაციების მართვაში მათი როლის ამაღლების შესახებ. რედაქციაში მოდის წერილები, რომლებიც შეიცავს წინადადებებს პროექტის გამო.

ახალი კანონპროექტის იურიდიული ბაზაა სსრ კავშირის კონსტიტუციის მე-8 მუხლი, რომლითაც შრომითი კოლექტივი განვითარებულ სოციალისტურ საზოგადოებაში განმარტებულია როგორც სოციალისტური საზოგადოების ძირითადი საბაზო უჯრედი. მისი საქმიანობა წარმოების საშუალებების სოციალისტურ საკუთრებასა და ეკონომიკის გეგმაზომიერ განვითარებას ემყარება. საბჭოთა დემოკრატიზმის განვითარების ბაზაზე კიდევ უფრო იზრდება მათი პასუხისმგებლობა საზოგადოებრივ და სახელმწიფო საქმეთა მართვაში შრომელთა ფართოდ ჩაბმის, მუშაობისამსახურეთა პოლიტიკური შეგნების ამაღლებისა და მათი სამეურნეო ინიციატივის განვითარებისათვის, რაც ხუთწლედის პასუხსაგებ დავალებათა წარმატებით შესრულების პირობაა.

კანონპროექტი შედგება 3 თავისა და 23 მუხლისაგან. მათში დეტალურად არის გადმოცემული შრომითი კოლექტივის ცნების, მისი კონკრეტული უფლებამოსილებისა და ხელმძღვანელი ორგანოების საქმიანობის წესი. კანონპროექტში ხაზგასმულია, რომ შრომითი კოლექტივი ყველა იმ მუშაკის გაერთიანებაა, რომლებიც ეწევიან ერთობლივ შრომითს საქმიანობას სახელმწიფო, საზოგადოებრივ საწარმოში, დაწესებულებაში, ორგანიზაციაში, კოლმეურნეობასა და სხვა კოოპერატიულ ორგანიზაციაში. შრომითი კოლექტივები საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ორგანიზაციათა ხელმძღვანელობით ახორციელებენ ეკონომიკურ, სოციალურ და პოლიტიკურ ფუნქციებს, ავითარებენ სოციალისტურ შეჯიბრებას, ხელს უწყობენ მუშაობის მოწინავე მეთოდების გავრცელებას, შრომის დისციპლინის განმტკიცებას. ისინი ზრდიან თავიანთ წევრებს კომუნისტური ზნეობის სულისკვეთებით და ზრუნავენ მათი შრომითი აქტივობისა და პროფესიული კვალიფიკაციის ამაღლებისათვის.

შრომითი კოლექტივების გაზრდილი სოციალური აქტიურობის თვალსაჩინო გამოხატულებაა კანონპროექტის მე-13 მუხლი, სადაც ჩამოყალიბებულია მათი უფლებამოსილებანი კადრების მომზადების, კვალიფიკაციის ამაღლებისა და განაწილების დარგში.

შრომითს კოლექტივებს საუალება ეძლევათ საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა მეშვეობით მონაწილეობა მიიღონ საწარმოებში, დაწესებულებებსა და ორგანიზაციებში ხელმძღვანელ მუშაკთა თანამდებობაზე დანიშვნის საკითხების გადაწყვეტაში. კანონპროექტში ხაზგასმულია, რომ თანამდებობაზე ამ მუშაკთა დანიშვნა მოხდება შრომითი კოლექტივის აზრის გათვალისწინების საფუძველზე.

მნიშვნელოვნად არის გაზრდილი შრომითი კოლექტივის უფლებები ეკონომიკური და სოციალური განვითარების დაგეგმვაში, კოლექტიური ხელშეკრულებების დადებაში, წარმოებაში მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევების დანერგვაში, ეკონომიკური სტიმულირების ფონდების განაწილებასა და გამოყენებაში.

შრომითს კოლექტივებს მთელი რიგი ახალი კონკრეტული უფლება-მოსილებანი ენიჭებათ სოციალისტური საკუთრების განუხრელი დაცვისა და მატერიალური რესურსების რაციონალური გამოყენების უზრუნველყოფაში. მაგალითად, საჭიროების შემთხვევაში მათ უფლება ეძლევათ სათანადო ორგანოების წინაშე დააყენონ კანონის დამრღვევი პირის პასუხისმგებლობის საკითხი. კანონპროექტი მოითხოვს, რომ შრომითმა კოლექტივებმა აქტიურად განიხილონ შრომის დისციპლინის დაცვის მდგომარეობა ადგილებზე და მიიღონ კონკრეტული ღონისძიებები მისი განმტკიცებისათვის, რასაც სკკ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შუქზე განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება.

შრომითი კოლექტივის აზრის გათვალისწინება ეხმარება სამეურნეო ხელმძღვანელს მუშაობის შემოქმედებითი სტილის დახვეწისა და სამეურნეო პრობლემების ზრდას, კოლექტივის თითოეული წევრის საქმიანობაში აქტიური ცხოვრებისეული პოზიციის ჩამოყალიბებას. სწორედ შრომითს კოლექტივში უნდა შეიქმნას სოციალისტური საერთო ცხოვრების წესების ისეთი ანტიპოდებისადმი შეურიგებელი ბრძოლის ატმოსფერო, როგორიც არის ბიუროკრატიზმი და ფორმალიზმი, დარღვევებისადმი პასიური, შემრიგებლური დამოკიდებულება და სოციალისტური კანონიერების სხვა დარღვევები.

კანონპროექტში ერთმანეთისაგან არის გამიჯნული შრომითი კოლექტივებისა და მმართველობის ორგანოების უფლებამოსილება. მეორე მუხლში ჩაწერილია, რომ სოციალისტური საზოგადოების ამ ძირითადი უჯრედის სახელმწიფო ხელმძღვანელობას დემოკრატიული ცენტრალიზმის პრინციპის საფუძველზე ახორციელებენ შესაბამისი სახელმწიფო ხელისუფლებისა და მართვის ორგანოები.

განსაკუთრებით საინტერესოა კანონპროექტის მესამე თავი, სადაც დაწვრილებით არის გადმოცემული საწარმოთა, დაწესებულებათა, ორგანიზაციათა მართვაში შრომითი კოლექტივის უფლებამოსილებათა განხორციელება.

მასში აღნიშნულია, რომ შრომითი კოლექტივების უფლებამოსილებას ახორციელებს უშუალოდ საწარმოს, დაწესებულების, ორგანიზაციის საერთო კრება (კონფერენცია), რომელსაც შეუძლია განიხილოს კოლექტივის ცხოვრებისა და საქმიანობის უმნიშვნელოვანესი საკითხები.

საერთო კრებას იწვევს შრომითი კოლექტივი, საზოგადოებრივი ორგანიზაციები და ადმინისტრაცია. კრებაზე განსახილველი საკითხების შეტანის უფლება აქვთ შესაბამის პარტიულ, პროფკავშირულ, კომკავშირულ ორგანიზაციებს, საწარმო-დაწესებულების ადმინისტრაციას, სახალხო კონტროლის ორგანოს.

საერთო კრება გაიმართება საჭიროების მიხედვით, მაგრამ წელიწადში სულ ცოტა ორჯერ მაინც. კრებებს შუა პერიოდში შრომითი კოლექტივის უფლებამოსილებას ერთობლივად განახორციელებენ ადმინისტრაციისა და პარტიული, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

საერთო კრება კენჭისყრით მიიღებს გადაწყვეტილებებს, რომლებსაც სავალდებლო ძალა აქვს არა მარტო კოლექტივის რიგითი წევრების, არამედ ადმინისტრაციის წარმომადგენლებისთვისაც. საერთო კრების (კონფერენციის) მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებათა შესრულებისადმი კონტროლს განახორციელებენ როგორც პროფკავშირული ორგანები, ისე საწარმო-დაწესებულების ადმინისტრაცია თავისი უფლებამოსილების ფარგლებში. მათივე ევალებათ ერთი თვის განმავლობაში განიხილონ შრომითი კოლექტივის საერთო კრების მიერ მიღებული გადაწყვეტილებანი, რომლის შედეგები უნდა ეცნობოს შრომითს კოლექტივებს.

ამრიგად, ახალი კანონპროექტის მიხედვით საწარმოს, დაწესებულებისა და ორგანიზაციის შრომითი კოლექტივი გვევლინება როგორც საქმიანობის მაღალი ორგანიზაციისა და კოლექტივის თითოეული წევრის შრომისადმი შეგნებული დამოკიდებულების მთავარი მამოძრავებელი წყარო. ფართო უფლებებმა, რომლებიც ენიჭებათ შრომითს კოლექტივებს, უნდა უზრუნველყოს ერთიან კოლექტივში მუშაკთა რეალურ უფლებათა და თავისუფლებათა შეხამება მათს მოვალეობებთან და პასუხისმგებლობასთან საზოგადოების წინაშე.

ახალი კანონპროექტის შინაარსი მოწმობს იმასაც, რომ საერთო-სახალხო სახელმწიფოს პირობებში პარტიას შრომითი კოლექტივი მიაჩნია ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების მთავარ დასაყრდენად, რომლის გააქტიურებითაც ყველა რგოლში უნდა ავამაღლოთ წარმოების ეფექტიანობა და მუშაობის ხარისხი.

განსახილველ პროექტთან დაკავშირებით გვინდა გამოვთქვათ ჩვენი ზოგიერთი მოსაზრებაც.

მიზანშეწონილად მიგვაჩნია კანონპროექტში ზუსტად განისაზღვროს შრომითი კოლექტივის უფლებამოსილება ადგილებზე სახელმწიფო და შრომის დისციპლინის განმტკიცების საკითხებზე მიღებულ გადაწყვეტილებათა შესრულებისადმი კონტროლის გაძლიერებაში.

მეტი კონკრეტულობაა საჭირო შრომითი კოლექტივებისა და საწარმო-დაწესებულებებში მოქმედი საზოგადოებრივი ორგანიზაციების, კერძოდ, პროფკავშირული ორგანიზაციების ფუნქციების გამიჯვნაში. ჩვენი საზოგადოების პოლიტიკურ სისტემაში ისინი განსხვავებული რგოლებია, რომელთა ფუნქციების გამყოფი აუცილებელია მათი სწორი ფუნქციონირებისათვის.

მიზანშეწონილად მიგვაჩნია, კანონპროექტის მე-8 მუხლში ზუსტად განისაზღვროს, თუ ვის წინაშე და რა სახის პასუხისმგებლობის ღონისძიებათა დაყენების უფლება აქვს შრომითს კოლექტივს მუშაკთა მიზეზით სოციალისტური საკუთრების ხელყოფისა და რესურსების არარაციონალური გამოყენების დროს.

სასურველია დაზუსტდეს კანონპროექტის 21 მუხლის შინაარსი. მასში მიზანშეწონილია მიეთითოს, თუ როდის და ვინ უნდა მოახდინოს რეაგირება, როცა ადმინისტრაცია, პროფკავშირული ან სხვა საზოგადოებრივი ორგანო ერთი თვის ვადაში არ განიხილავენ შრომითი კოლექტივის წინადადებებსა და რეკომენდაციებს.

ვფიქრობთ, აღნიშნული მოსაზრებების გათვალისწინება ხელს შეუწყობს შრომითი კოლექტივების საქმიანობაში მაღალი ორგანიზებულობის მიღწევასა და მათი ქმედითობის ამაღლებას პარტიის სამეურნეო პოლიტიკის წარმატებული განხორციელებისათვის.

ა. აბესაძე,
საქართველოს სსრ იუსტიციის მინისტრის მოადგილე.

ოფიციალური განყოფილება

ყაირათიანად გავუძღვეთ საბინაო-კომუნალურ მეურნეობას

სსრ კავშირის მთავრობამ, რომელიც დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს საბინაო-კომუნალურ მეურნეობაში მატერიალური რესურსების ყაირათიანად ხარჯვას, ამ საკითხზე მიიღო შესაბამისი დადგენილება.

დადგენილებაში აღნიშნულია, რომ საბინაო-კომუნალური მეურნეობა, რომელსაც ხმარდება მთელი სახელმწიფო ძირითადი ფონდების დაახლოებით მეოთხედი, სათბობ-ენერგეტიკული და სხვა მატერიალური რესურსების ერთ-ერთი დიდი მომხმარებელია. მაგრამ ამ რესურსების რაციონალური გამოყენების ორგანიზაციაში გვაქვს სერიოზული ნაკლოვანებანი, რის შედეგადაც შენახვის დროს იკარგება ან არამწარმოებლურად იხარჯება დიდი რაოდენობის ცემენტი, აგური, სამშენებლო მერქანი, შავი ლითონების ნაგლინი, ფანჯრის მინა და სხვა მასალები. ვურიგდებით წყლის, გაზის, თბური ან ელექტროენერგიის მნიშვნელოვან დანაკარგებს ან არამწარმოებლურ ხარჯვას საცხოვრებელი სახლებს ექსპლოატაციის დროს.

მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოები ვალდებული არიან: უზრუნველყონ, რომ 1983 წელს დამთავრდეს საბინაო-კომუნალური მეურნეობის საექსპლოატაციო საჭიროებისათვის დადგენილი წესით სათბობის, თბური და ელექტრული ენერგიის, სხვა მატერიალური რესურსების ხარჯვის ნორმების შემუშავება და დამტკიცება, ამასთან გათვალისწინონ საცხოვრებელი სახლებისა და კომუნალური მეურნეობის ობიექტების ექსპლოატაციის მოწინავე ტექნოლოგიის დანერგვა.

1984 წლიდან მოყოლებული სახალხო დეპუტატთა ადგილობრივი საბჭოების აღმასკომებსა და შესაბამის სამინისტროებსა და უწყებებს დაუსახონ საბინაო-კომუნალურ მეურნეობაში სათბობ-ენერგეტიკული რესურსების დაზოგვის ამოცანები.

მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებს, სსრ კავშირის სამინისტროებსა და უწყებებს დაევალათ, რომ უზრუნველყონ ყოველწლიურად საშუალოდ 1,5-2 პროცენტით შემცირდეს საცხოვრებელი სახლებისა და კომუნალური მეურნეობის ობიექტების ექსპლოატაციისა და რემონტის დროს გამოყენებული შავი ლითონების ნაგლინის, მილების, ცემენტის, ხე-ტყისა და ფანჯრის მინის ხარჯვა, სამუშაოთა ორგანიზაციის დონის ამაღლების, ინდუსტრიული ეკონომიური კონსტრუქციების ფართო გამოყენების, ტრანსპორტირებისა და სამუშაოთა წარმოების დროს მასალების დანაკარგების ლიკვიდაციის დაცვის გზით. დაზოგილი მასალები უნდა მოხმარდეს საცხოვრებელი სახლებისა და კომუნალური მეურნეობის ობიექტების ექსპლოატაციისა და რემონტის საჭიროებისათვის.

დასახულია მრეწველობის საჭიროებისათვის სასმელი წყლის ხარჯვის შემცირების ღონისძიებანი.

დადგენილებაში დიდი ყურადღება ეთმობა მეორეულ რესურსებად საყოფაცხოვრებო ნარჩენების გამოყენების საკითხებს. უზრუნველყოფილ უნდა იქნეს ქალაქებისა და სხვა დასახლებული პუნქტების სანიტარიული წმენდის სქემების შემუშავება და განმტკიცება, მთელ რიგ ქალაქებში მყარი საყოფაცხოვრებო ნარჩენების უტილიზაციის ჭარხნების მშენებლობა, ნაგვის საწვავი მოწყობილობის, საყოფაცხოვრებო ნარჩენების კომპოსტად გადამუშავებელი მოწყობილობის, დიდი ტევადობის ნაგავშიდების სერიული წარმოების ორგანიზაცია.

მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებს, შესაბამის სამინისტროებსა და უწყებებს დაევალათ განახორციელონ ღონისძიებანი საცხოვრებელი სახლების რემონტისა და ნგრევის დროს დემონტირებული სადურგლო ნაწარმის, სანიტარიულ-ტექნიკური და სხვა მოწყობილობებისა და მასალების დაცვა-შენახვის გაუმჯობესებისათვის, დაადგინონ განმეორებით მათი გამოყენებისა და მოსახლეობისათვის მიყიდვის, აგრეთვე მათი დაცვის უზრუნველყოფისათვის მუშაკთა მატერიალური წახალისების წესი.

დადგენილების შესაბამისად ქალაქის ელექტრული ტრანსპორტის მთელ მოძრავ შემადგენლობას მეთორმეტე ხუთწლედიდან დაწყებული გამოუშვებენ ისეთი მართვის სისტემებით, რომლებიც უზრუნველყოფენ ელექტროენერგიის ეკონომიას. უნდა ავითვისოთ ხელსაწყოების, მოწყობილობისა და ავტომატიზაციის სისტემების წარმოება, რომლის მეოხებითაც შესაძლებელი იქნება საბინაო-კომუნალურ მეურნეობაში მატერიალური რესურსების უფრო მომჭირნედ ხარჯვა.

მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებს, სახალხო დეპუტატთა სამხარეო და საოლქო საბჭოების აღმასკომებს, სსრ კავშირის სამინისტროებსა და უწყებებს დაევალათ უზრუნველყონ საბინაო-კომუნალურ მეურნეობაში სათბობის, თბური და ელექტროენერგიის, ძირითადი საშენი მასალების ხარჯვისადმი მკაცრი კონტროლი, გააძლიერონ ამ მიმართულებით მომჭირნეობისა და ყაირათიანობის პროპაგანდა, უფრო ფართოდ ჩაბან მოსახლეობა საბინაო ფონდისა და ეზოების ტერიტორიების სათანადო ტექნიკური და სანიტარიული მდგომარეობის დაცვისათვის გაშლილ მუშაობაში.

ციმბირის ენერგეტიკის განვითარება

მოკახმარეველთა მყარი ენერგომომარაგებისა და ციმბირის სათბობ-ენერგეტიკული ბალანსის სტრუქტურის გაუმჯობესების მიზნით სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ მიიღო დადგენილება „1983-1985 წლებსა და 1990 წლამდე პერიოდში ციმბირის ელექტროენერგეტიკის განვითარების უზრუნველყოფის ღონისძიებათა შესახებ“.

ამ დადგენილებამ სსრ კავშირის ენერგეტიკის სამინისტროსა და მთელ რიგ სხვა სამინისტროებს დაუსახა ამოცანები 1983-1990 წლებში აამოქმედონ ციმბირში განლაგებული ელექტროსადგურების ენერგეტიკული სიმძლავრეები, აგრეთვე უმნიშვნელოვანესი ელექტროგადამცემი ხაზები და ელექტროქვესადგურები, მათ შორის 1249 კილომეტრი სიგრძის ზემაღალი ძაბვის (ერთი მილიონ 150 ათასი ვოლტი) ელექტროგადამცემი ხაზები და 1782 კილომეტრი სიგრძის 500 ათასი ვოლტი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზები. დასახულია 1984-1987 წლებში აშენდეს და ამოქმედდეს კრასნოიარსკის, უსტ-ილიმსკისა და ბრატსკის მაგისტრალური თბური ქსელები და 1983-1985 წლებში — ერთი მილიონ კვადრატულ მეტრზე მეტი საერთო ფართობის საცხოვრებელი სახლები სსრ კავშირის ენერგეტიკის სამინისტროს გაერთიანებების, საწარმოებისა და ორგანიზაციების მუშაკებისათვის.

ელექტროენერგეტიკის ობიექტების, საწარმოო და სარემონტო ბაზების, საცხოვრებელი სახლებისა და არასაწარმოო დანიშნულების სხვა ობიექტების მშენებლობისა და ამოქმედებისათვის დასახული ამოცანების შესრულების უზრუნველსაყოფად გათვალისწინებულია საჭირო ფინანსური და მატერიალურ-ტექნიკური რესურსების გამოყოფა.

სსრ კავშირის წითელი წიგნის შესახებ

„ცხოველთა სამყაროს დაცვისა და გამოყენების შესახებ“ სსრ კავშირის კანონის შესაბამისად სსრ კავშირის მთავრობამ მიიღო დადგენილება „სსრ კავშირის წითელი წიგნის შესახებ“.

სსრ კავშირის წითელი წიგნის — იშვიათი და გადაშენების პირას მისული ცხოველებისა და მცენარეების წიგნის წარმოება, რომელიც უნდა შეიცავდეს ასეთ სახეობათა ცხოველებისა და მცენარეების შენარჩუნებისა და რაციონალური გამოყენების ღონისძიებათა შემუშავებისა და განხორციელებისათვის საჭირო ცნობებს, დაეკისრა სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის, სსრ კავშირის თევზის მეურნეობის სამინისტროსა და სსრ კავშირის სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო კომიტეტის მონაწილეობით.

განსაზღვრულია სსრ კავშირის წითელ წიგნში და მოკავშირე რესპუბლიკის წითელ წიგნში ამა თუ იმ სახეობათა ცხოველებისა და მცენარეების შეტანის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების წესი.

სსრ კავშირის წითელ წიგნში შეტანილი ცხოველებისა და მცენარეების სახეობანი ექვემდებარებიან განსაკუთრებულ დაცვას სსრ კავშირის მთელ ტერიტორიაზე. მათზე ნადირობა (კრეფა) აკრძალულია და შეიძლება წარმოებდეს საგანგებო შემთხვევებში მხოლოდ სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ნებართვით.

სსრ კავშირის წითელი წიგნის საჭირო რაოდენობის ეგზემპლარების გავრცელება, რომელიც გამოიცემა სულ ცოტა 10 წელიწადში ერთხელ, დაეკისრა სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს.

აღნიშნული დადგენილების შესაბამისად სახელმწიფო, კოოპერაციული და სხვა საზოგადოებრივი საწარმოები და დაწესებულებები, აგრეთვე მოქალაქეები ვალდებული არიან აცნობონ ცხოველთა და მცენარეული სამყაროს დაცვისა და გამოყენების ორგანოებს სსრ კავშირის წითელ წიგნში შეტანილი ცხოველებისა და მცენარეების დაღუპვის ყველა დადგენილი შემთხვევა, ხოლო აღნიშნული ცხოველების მასობრივი დაღუპვისა ან მასობრივი დაავადების ფაქტების შესახებ, გარდა ამისა, დაუყოვნებლივ აცნობონ სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სისტემის ადგილობრივ ვეტერინალურ ორგანოებს და სახელმწიფო სანიტარიული ზედამხედველობის ორგანოებს, აგრეთვე სსრ კავშირის ჰიდრომეტეოროლოგიისა და გარემოს კონტროლის სახელმწიფო კომიტეტის შესაბამის ადგილობრივ ორგანოებს.

5 მაისი

ულტიმატუმი

ფაქტები მოვლენები საკლესიო იუწყება

გამოსმაურება

დავიცვათ მშვიდობა

მოსკოვის საზოგადოებრიობისა და პრესის ყურადღების ცენტრშია გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პარტიულ-სახელმწიფო დელეგაციის ოფიციალური მეგობრული ვიზიტი საბჭოთა კავშირში, სიტყვები, რომლებიც კრემლში გამართულ სადილზე წარმოთქვეს სკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა ი. ვ. ანდროპოვმა და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარემ ე. ჰონეკერმა. საზოგადოებრივ მსობრივი ინფორმაციის საშუალებები აღნიშნავენ, რომ სსრ კავშირსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი იღვაწონ საერთაშორისო პოლიტიკური კლიმატის გაჯანსაღებისათვის, ენერგიულად იბრძოლონ გამალებული შეიარაღების ალაგმვისათვის, და განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევენ ი. ვ. ანდროპოვის მიერ წამოყენებული ახალი საბჭოთა სამშვიდობო ინიციატივების დიდ მნიშვნელობას.

მოსკოვის მოლაპარაკებამ, წერს გაზეთი **„ნოიეს დოიჩლანდი“** („გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა), დაადასტურა ორი სახელმწიფოს ხალხთა ძმური მეგობრობა, თანამედროვეობის ყველა უმნიშვნელოვანეს საკითხზე შეხედულებათა სრული დამთხვევა. ამხანაგი ი. ვ. ანდროპოვმა აღნიშნა ორი ქვეყნის ერთიანობა მტკიცე ქმედობისა და დაძაბულობის შენელებისადმი სწრაფვაში, საბჭოთა კავშირი თანამიმდევრულად იღვწის ბირთვული შეიარაღების შეზღუდვისა და გაჩაღებისათვის, სამხედრო კონფრონტაციის დონის შემცირებისათვის.

ამის ახალი დამაჯერებელი დასტური გახდა სკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის განცხადება იმის შესახებ, რომ სსრ კავშირი მზად არის მოილაპარაკოს ევროპაში ბირთვული პოტენციალების ტოლობის შესახებ, როგორც მატარებლების, ისე საბრძოლო მუხტების მიხედვით, ინგლისისა და საფრანგეთის შესაბამისი შეიარაღების გათვალისწინებით. ეს უაღრესად მნიშვნელოვანი, ჭეშმარიტად კონსტრუქციული წინადადებებია.

ახალი საბჭოთა ინიციატივების საღი აზრი, გონივრულობა, კონსტრუქციული ხასიათი იმდენად აშკარაა, რომ დასავლეთის პროპაგანდა ვერ ბედავს ხელაღებით უარყოს ისინი და იძულებულია აღიაროს საბჭოთა წინადადებების დიდი მიმზიდველი ძალა. გაზეთი **„ვაშინგტონ პოსტი“**, კერძოდ, საბჭოთა ინიციატივებს უწოდებს „ევროპაში ბირთვული შეიარაღების შეზღუდვის შესახებ ჟენევის ჩიხში მოქცეული მოლაპარაკების გამოსავლის მიგნების ცდას“.

ამასთან დაკავშირებით **ტელეკომპანია ენ-ბი-სი** ხაზს უსვამს, რომ „ი. ვ. ანდროპოვის წინადადება გულდასმით უნდა იქნეს შესწავლილი. ყველაზე მნიშვნელოვანი ის არის, რომ ახალი საბჭოთა წინადადება მოწმობს წინსვლისათვის მზადყოფნას“.

სი-ბი-ეს ტელეკომპანია, თავის მხრივ, იუწყება: „საბჭოთა ინიციატივა ვაშინგტონის პოლიტიკურ წრეებში დაახასიათეს როგორც უაღრესად გონივრული ნაბიჯი, რომელიც ითვალისწინებს თანაბარ დონეებამდე შემცირდეს როგორც დასავლეთ ევროპაზე დამიზნებული საბჭოთა მატარებლები და რაკეტები, ისე აღმოსავლეთ ევროპაზე დამიზნებული ნატოს მატარებლები და რაკეტები“.

მაგრამ როგორც ვაშინგტონის პირველი ოფიციალური რეაქცია მოწმობს, ამასაწყლობისა და ერთნაირი უშიშროების პრინციპი — ეს სწორედ ის არის, რასაც ვერაფრის დიდებით ვერ შერიგებიან თეთრ სახლში.

სახელმწიფო დეპარტამენტმა პირდაპირ განაცხადა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები ვერ დათანხმდება საბჭოთა კავშირისა და ნატოს ბირთვული ძალების თანასწორობის მოთხოვნას.

ინგლისის საგარეო საქმეთა სამინისტრო უფრო ფრთხილ პოზიციას დაადგა და აღნიშნა, რომ იგი მოელის ახალი საბჭოთა წინადადებების „დეტალიზაციას“. საბჭოთა ხელმძღვანელმა, აღნიშნავს ინგლისის **„გარდიანი“**, გადადგა ახალი ნაბიჯი, რომლის მიზანია ევროპაში ბირთვული შეიარაღების შეზღუდვის შესახებ მოლაპარაკებაზე პროგრესის მიღწევა, მისი წინადადება მნიშვნელოვანი კონკრეტიზებულია დასავლეთის იმ დასკვნების წინააღმდეგ, რომლებიც „სს-20“ რაკეტებს ეხება. „დასავლეთი დიპლომატები“, — იუწყება რეიტერის საინფორმაციო სააგენტო, — აღნიშნავენ, რომ ი. ვ. ანდროპოვის წინადადებები ცხადყოფს მოსკოვის მზადყოფნას გამოიჩინოს მოქნილობა ჟენევის მოლაპარაკებაში“.

რადიოსატელევიზიო კომპანია ბი-ბი-სი აღნიშნავს, რომ „საბჭოთა წინადადებებში საბრძოლო მუხტების საკითხის შეტანა ახალი ელემენტია სსრ კავშირის პოზიციის ევროპაში ბირთვული იარაღის საკითხში“, და აცხადებს, რომ დასავლეთმა სერიოზულად უნდა განიხილოს ახალი საბჭოთა წინადადებები, რომელთა მიზანია შენელდეს გამალებული შეიარაღების ტემპი.

ამერიკელ ექსპერტთა ერთ ნაწილს, ეტყობა, ეშინოდა, ეს ეშინოდა ამ ინიციატივის, ეშინოდა, ეს ეშინოდა ამ ინიციატივის, ეშინოდა, ეს ეშინოდა ამ ინიციატივის

იოსებ იმედაშვილის დაბადების 100 წლისთავის გამო

მამულიშვილის ღვაწლი საჩინო

არ არსებობს ხალხი, რომლის კულტურის ისტორიას ღვთაებრივი ნიჭით ზეგარდმოფენილებთან ერთად, არა ჰყავდეს ნიჭიერ, მამაც, გულწრფელ, ალალ-მართალ მოღვაწეთა რაზმი, რომელიც ზურგს უმაგრებს, მხარს აძლევს და შუადამ გვერდით უდგას წინამძღოლს. რარიგ სწორუპოვარიც უნდა იყოს ხუროთმოძღვარი, იგი დიდებულ ტაძარს ვერ შექმნის, თუ გვერდით არა ჰყავს ერთგული და ნიჭიერი თანაშემწენი, თანამდგომნი, აღმშენებელნი, მხარის მიმცემნი, რომლებიც მის ნებას ახორციელებენ, მისი შთანაფიერის მიხედვით აშენებენ უკვდავ ქმნილებას, ძვალს უმსხვილებენ და ხორცს ასხამენ მას. გამოჩენილ მოღვაწეებს, წინამძღოლებსა და ბელადებს თანამებრძოლებად აუცილებელია ჰყავდეთ ღირსეული თანამოაზრეები. ჩვენი საუკუნის პირველი ნახევრის კულტურული და საზოგადოებრივი ცხოვრების ისტორიას ამშვენებს ერთი მეტად მოკრძალებული და მორიდებული ეროვნული მოღვაწისა და პიროვნების მივიწყებული სახელი. საზოგადოებრივი ცხოვრების სარბიელზე მისი რაინდული შემართება, დიდი ერუდიცია, შეძენილი ცოდნა, ღვაწლი და მისი უკუფენა კი უდავოდ დიდი ყურადღების ღირსია.

ჩვენი თაობის თბილისელებსა და ჩემზე უფროსებს კარგად ახსოვთ მაღალი, გამხდარი, წვერულვაშით დამშვენებული, ენერგიული ნაბიჯებით მოარული თუმურქუდიანი და ნაბადწამოსხმული იოსებ იმედაშვილი. იოსებ იმედაშვილის სამკვიდრო სოფელი იმითაც არის სახელგანთქმული, რომ ამ ჩვენი სახელოვანი ისტორიკოსი დიმიტრი ბაქრაძე დაიბადა. სოფელმა ხაშმმა სახელი იმითაც დაიგდო, რომ იქ მართლაც თავისებური მარაჯოშის გემოს შავი ღვინო მოჰყავთ, კახეთში კი ღვინით რომ ვინმე გაკვირვო, ძნელი საქმეა. ამ სოფელმა წარუშლელი კვალი დატოვა იოსებ იმედაშვილის მთელი ცხოვრების გზაზე და ადგილი მის ანდერძშიც პოვა. სიკვდილის წინ იოსებ იმედაშვილმა დაუბარა შვილებს, შვილიშვილებსა და ახლობლებს, ხაშმი არ მიატოვოთო. სოფელი ხაშმი თბილისიდან სულ რაღაც ორმოციოდე კილომეტრით არის მოცილებული. ამ სოფელთან ახლოს იყო ოინარე ნათლისმცემლის სახელზე აგებული, ახლა უკვე დანგრეული და ფრესკებჩამორეცხილი ეკლესია. ხაშმის შემოგარენი ძველი საქართველოს სიძველეებითა და ხურნელით სუნთქავს. ხაშმთან ახლოა უჯარმა, მუხროვანი, პატარძეული, გიორგიწმინდა, ნინოწმინდა, გარეჯის უდაბნო და მრავალმთის ნათლისმცემლის სახელზე აგებული ის ეკლესია, სადაც თავისიანებზე გულარძნილი, საქართველოს დიდი ჭირისუფალი სულხან-საბა ბერად შედგა. დიდმა მამულიშვილმა, სხვა გზა რომ ვეღარ მონახა სამშობლოს დასახსნელად, ქრისტეს სჯულისა და სიწმინდის ქადაგება იწყო. დიდ, მაძულიშვილთა დამოძღვრის კვალს, გაჰყვება სოფელ ხაშმში დაბადებული, ადრე დაობლებული, მწარი და მიუსაფარი, პატარობიდანვე შრომასა და გარჯას მიჩვეული, ცხოვრებისგან ადრე გამოჯეკილი იოსებ იმედაშვილი.

იოსებ იმედაშვილს ამაყი, ხასიათით მტკიცე და შეუვალი წინაპრები ჰყოლია. გოროზი, მაგრამ სამართლიანი და წმიდა კაცი ყოფილ იოსების მამაც — ზაქარია იმედაშვილი, რომელსაც თავისი უტეხი ხასიათის გამო ჩაფრისათვის არაფერი დაუთმია; ჩაფარს სხვალოდ მათრახი გადაუკრავს მისთვის, ზაქარიას ხანჯალი დაუტრიალებია, ჩაფარი ირეკ მოუკლავს, მერმე საკუთარი სოფლიდან აყრილა და თავი წერაქვისათვის შეუფარებია. გამრჯე და ბრომისმოყვარე გლეხს თავისი ცხოვრება ხიზნობაშიც კარგად მოუწყვია, მაგრამ დიდად მორწყულნე კაცი ყოფილა, სულიერი მამისათვის გაუნდგია, ჩემს სინდისს კაცის სისხლი ამძიმებსო, იმას პოლიციისთვის უცნობებია ყოველივე განდობილი და ზაქარიას თავი მეტეხის ციხეში ამოუყვანია. მართალია, ზაქარია ხაპატმრობიდან მალე გაუთავისუფლებიათ, მაგრამ მამაცა და ძვალიც იმ დღიდან ეკლესიის მიმართ შეორგულებულან. იოსებ იმედაშვილს ბავშობა იმითაც გაფრარებულა, რომ დედა ადრე გარდაცვლია, რასაც ოჯახის დაქსაქსვა მოჰყოლია. მამა ბედის საძიებლად თბილისს წამოსულა, მაგრამ ამ მზსაქვეშეთში დიდხანს ყოფნა აღარც მას დასცლია და უდროოდ აღსრულებულა.

წერა-კითხვა იოსებისათვის დედას უსწავლია. მამის გარდაცვალების შემდეგ იოსებს პირი ქალაქისაკენ უქნია, მცირე ხანს აქაც მოჯამაგრეულ ყოფილა და შემდგომ სახელოსნო სასწავლებელში მოწყობილა. აქვე გამოუძღვნებია ყრმა იოსებს ლექსების წერის უნარი და მოწაფეთა ჟურნალი „თარი“ გამოუცია. იმავე დროს იოსებ იმედაშვილი არალეგალურ ლიტერატურას დასწაფებია, რაც შეუმჩნეველი არ დარჩენია და სახელოსნო სასწავლებლიდან დაუთხოვნიათ.

მაღე იოსებს იმდროინდელი საქართველოს სასახელო კაცი — ზაქარია ჭიჭინაძე გაუცნია და დამეგობრებია. ზაქარია ჭიჭინაძე რომ უცოლშვილოდ გადაეგო და მისი ბინა მუდმივი თავშესაფარი იყო იმ ქართველი უბინაო და დევნილი ახალგაზრდებისა, რომლებიც მიზნად ისახავდნენ რაიმე ერგოთ თავისი ხალხისა და ქვეყნისათვის, ეს საყოველთაოდ ცნობილი ამბავია. ზაქარია ჭიჭინაძესთან დამეგობრება ხაზგასმით იმიტომ აღვნიშნეთ, რომ სწავლას მოწყურებულმა ჰაბუაძა იოსებ იმედაშვილმა უფროსი მეგობრისა — ზაქარია ჭიჭინაძის შემწეობითა და თანადგომით გაიფართოვა თვალსაწიერი და გონსაწიერი, გაიცნო და ეზიარა არა მარტო ქართული, არამედ რუსული და ევროპული მწერლობის საუკეთესო ქმნილებებს. გარდა ამისა, დიდად დაინტერესდა სამართლის მეცნიერებით, ფილოსოფიით და სოციალურ-ეკონომიკური ლიტერატურით. მის ცხოვრებაში ამავე ხანას ეკუთვნის მუშებთან დაახლოების ისტორია და ფარული არალეგალური ლიტერატურის შეტანა რკინიგზისა და ყოფილი ადელხანოვის ფაბრიკაში. ქართველის გარდა, იოსებ იმედაშვილმა კარგად იცოდა რუსული, სომხური და თათრული ენები, რამაც თბილისის მუშათა ფართო ფენებში დიდი პოპულარობა მოუხვეჭა.

იოსებ იმედაშვილს დიდი ღვაწლი მიუძღვის მუშათა თეატრის დაარსების საქმეში. 1893 წელს პირადად იოსებ იმედაშვილის რეჟისორობითა და ხელმძღვანელობით დავთა ახალკაცისა და ვასო რაქვიაშვილის მონაწილეობით ავჭალის მუშათა თეატრში წარმოადგინეს გიორგი ერისთავის „ძუნწი“.

იოსებ იმედაშვილისავე დამსახურებაა სასოფლო თეატრების რეპერტუარების გაფართოება-შექმნაც, რისთვისაც მან ორიგინალური და ნათარგმნი პიესების ორი კრებული გამოსცა 1899 და 1901 წლებში.

იოსებ იმედაშვილს დიდი დამსახურება მიუძღვის ეგრეთ წოდებული სახალხო წიგნების გამოიბეჭდა, გამომზუურება და მხატვრული სიტყვის საშუალებით დღის სინათლეზე გამოტანა მისთვის მთელი შეგნებული ცხოვრების მიზნად იქცა. ამავე გზას დაადგა იგი როგორც ჟურნალისტი და საზოგადო მოღვაწე. ასეთივე იყო იოსებ იმედაშვილის რევოლუციური პოეზიაც. ლექსთა კრებულები „ხალხის გმირი“, „სიყვარულის ძალა“, პოემა „ქვის მტვრეველი“, ლექსები შრომის დიდ მომავალზე, ხალხთა მეგობრობაზე, „პროლეტარიატის ჰიმნი“ მშრომელი ხალხის უადამიანო ჩაგვრა-ძარცვის, მუშებისა და გლეხების დამონების წინააღმდეგ იყო გამიზნული. იოსებ იმედაშვილი მუდამ ჩახმახივით იყო შემართული პირად ცხოვრებასა თუ შემოქმედებაში.

მეტეხის ციხეში ყოფნამ იოსებ იმედაშვილი უკვე მთლიანად სახალხო მოღვაწედ აქცია. პარტიამ მას ნდობა გამოუცხადა და გლეხთა დასარაზმად, მათში საბრძოლო სულისკვეთების ჩასახვად გაგზავნა გარე კახეთში. გლეხებმა იგი ჯერ სოფელ ხაშმში აირჩიეს ახალი ტიპის მამასახლისად, მერე მთელმა გარე კახეთმა აღმურვა დიდი უფლებებით და მამასახლისთა მამასახლისი უწოდეს. მან ხაშმში მამასახლისად არჩევის დღიდან დიდი მუშაობა გაშალა სოფლის კულტურულ-საყოფაცხოვრებო-სამეურნეო საქმეთა დაკმაყოფილებისათვის.

ცნობილია, რომ 1905 წლის რევოლუციის დამარცხების შემდეგ რეაქცია კიდევ უფრო გამძვინვარდა და მეფის მთავრობამაც პროგრესული აზრის დათრგუნვას მიჰყო ხელი. მაგრამ ამ ამბავმა კიდევ უფრო განამტკიცა მშრომელი მოსახლეობის საბრძოლო სულისკვეთება. გარე კახეთის ერთობის მეთაური იოსებ იმედაშვილი, რომელმაც რევოლუციის წლებში დიდი საბრძოლო გზა განვლო, ბუნებრივია, უმქმად ვეღარ გაჩერდებოდა. მან კარგად იცოდა სოფლის მოსახლეობის დუხჭირი ცხოვრების ამბები. მას ხალხისათვის უანგარო სამსახური ჰქონდა გულში ამოკვრილი. და მიზნად დაისახა „ივერიის“ შეწყვეტილი ხმის გაგრძელება ეროვნული აზრისა და კულტურისათვის ბრძოლაში, ეროვნული სხეულისა და ქართული სულის მთლიანობის იდეის პროპაგანდა და 1910 წლის დასაწყისიდან მართლაც იწყო გამოსვლა ყოველკვირეულმა სალიტერატურო-თეატრალურმა ჟურნალმა „თეატრი და ცხოვრება“, რომელიც 1926 წლამდე გამოდიოდა. ჟურნალის გარშემო ენერგიულმა რედაქტორმა თავი მოუყარა ჩვენი მოწინავე მწერლობისა და ინტელიგენციის საამედო ძალებს. „თეატრი და ცხოვრების“ აოსებობის მანძილზე თვითონ იმედაშვილს 300-ზე მეტი მეთაური წერილი აქვს დაბეჭდილი. აქვეა მისი რეცენზიები, მიმოხილვები თუ მხატვრული პორტრეტები.

1910 წლის ოქტომბერში იოსებ იმედაშვილს გაუხსენეს რევოლუციური წარსული და დაასაბამრეს. გამომძიებელმა რატომღაც იჩქარა და პატიმარყოფილს საბრალდებო დასკვნა ციხეში ჩაიპარად ჩააბარა. საბრალდებო დასკვნაში ბრალდებულნენ წაყენებული ბრალდება ჩამოხრჩობას ითვალისწინებდა. იმ დღეს იოსებ იმედაშვილს თმა ერთიანად გაუთეთრდა. მესამე დღეს კი აცნობეს, რომ ჩამოხრჩობის მუხლი, როგორც შეცდომით წაყენებული, მოგეხსნაო.

იოსებ იმედაშვილი არც ციხის საკანში მჯდარა უქმად. იქაც ბევრი უმუშავია გონსაწიერისა და თვალსაწიერის გაფართოებისათვის.

1913 წლის ბოლოს ი. იმედაშვილი საპატიმროდან გათავისუფლეს. 1914 წლიდან მან კვლავ გააახლა ჟურნალ „თეატრი და ცხოვრების“ გამოცემა, ახალი ამ საქმეში ის იყო, რომ ჟურნალს მეუღლისა ანა ჟურული-იმედაშვილის „სახელით უშვებდა, ვინაიდან ჟურნალის გამოცემის უფლება თვითონ არა ჰქონდა. თანადროულობის საჭირბოროტო პოლიტიკურ საკითხებს იმედაშვილმა ეროვნული საკითხიც ზედ გადაუწნა. იგი დაუღალავად იბრძოდა დაქსაქსული ქართველობის შესაკავშირებლად.

იოსებ იმედაშვილი მდიდარი, შეძლებული და ფულიანი კაცი არასოდეს ყოფილა, მაგრამ ქართველ მოღვაწეთა დასახმარებლად უკანასკნელ ლუკმაპურს არ იშურებდა. თავისსავე ჟურნალში მან მრავალი წერილი უძღვნა „სამრეწველო ფონდის“ დაარსების საქმეს.

1905 წლის რევოლუციის დამარცხების შემდგომ, რასაც რეაქციის თარეში მოჰყვა, 1917 წლამდე იოსებ იმედაშვილი უფრო მეტად პუბლიცისტურ მოღვაწეობას მისდევდა, ამან კი, რაღა თქმა უნდა, მისი საკუთარი შემოქმედების ფრთების გაშლას ბევრი დაეკლო.

საქვეყნო საქმეებით დატვირთულმა და მოუცლელმა იოსებმა ამ დროს შექმნა რომანი „განახლებული სიცოცხლე“, რომელშიც სამოქალაქო ომისა და საყოველთაო აწარეის ფონზე ასახული ქართველი ხალხის დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის სამახსოვრო ეპიზოდები და ქართველი მწერლის — მეომრისა და სომეხი ქალიშვილის უიღბლო სიყვარულის ტრაგიკული ისტორია.

იოსებ იმედაშვილს ბევრი რამ დარჩა გამოუქვეყნებელი, რის გამოც დღიურებში აქვს გაცხადებული მწვავე სინანული და სევდა: „მთელი ღამეები ფიქრები მაწამებენ — რა ბევრი ვიშრომე და რა უკვალოდ ვქრები“. მას დაუბეჭდავი დარჩა რომანები „ბედუკუღმართი“, „დაშხამულნი“, „ციხის კედლებში“, „სახრჩობელის წინ“, „საზღვარზე“, „უენო ზარი“, სამმოქმედებიანი პიესა „ჩემი სჯული სიყვარულია“, პიესები „გზა უვალზე“, „ცეცხლის ალაში“, პოემები „რკინის კარი“, „მეფე ერეკლეს თემაზე“, „პირიმზე“; საზოგადო მოღვაწეთა პორტრეტები — „უკვდავთა ხსოვნას“, „სახალხო ლექტორის საუბრები“. და მაინც ყველაზე მნიშვნელოვანი და ერისათვის ღირებული „ქართველ მოღვაწეთა ლექსიკონია“ — ბიო-ბიბლიოგრაფიული ხასიათის ფრიად რთული და საჭირო ნაშრომი.

სამართლიანობა მოითხოვს აღინიშნოს, რომ არ დარჩენია სოციალური, საზოგადოებრივი, თუ კულტურული ცხოვრების არც ერთი მხარე და კუნჭული, რომელზეც იოსებ იმედაშვილს თავისი სიტყვა არ ეთქვას. მან სამოღვაწეოდ თავიდანვე ეკლესიები ეარჩია. მწერლის დაუდეგარი ბუნება და მშფოთვარე სული დიდხანს ვერ ჩერდებოდა ერთ ადგილზე. მან თავისი ხალხის სამსახურს შესწირა სიმშვიდე, მყუდრო, უშფოთველი ცხოვრების სიკეთე, თუკი ასეთი რამ არსებობს. სამოღვაწეო ასპარეზზე მისი გამოსვლის მიზანი იყო დაეცვა თავისი ხალხის ინტერესები, ერგო რამ თავისი ქვეყნისათვის, თავისი სიტყვებითა და საქმით სიკეთე მოეტანა. მაგრამ შობიდან ამაყი ბუნებისა ყოფილა და, რაღა თქმა უნდა, მორჩილებას ვერ შეეგუებოდა, წუწუნს ვერ მოჰყვებოდა და უქმად ვერ დადგებოდა.

მართლაც რომ, დასაფასებელი და ქების ღირსია ჩვენი კომუნისტური ჰარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ჰოლიტიკური კურსი, რომ ფეოდალმოსილ, ამგადარ, ღირსეულ მამულიშვილებს მისაგებელი მიუზღან და ამ კეთილშობილ მაგალითებსა და ტრადიციებზე აღზარდონ მომავალი თაობები.

იოსებ იმედაშვილის, როგორც კეთილი მამულიშვილის, შემმართებელი მოღვაწის, ღონიერი, მძლე ერისკაცის სახელი და საქმენი დიდხანს იარსებებს ჩვენი საზოგადოებრივი ცხოვრების ისტორიაში და დაამშვენებს მისი სათაყვანებელი ერის კულტურის ისტორიას.

ელგუჯა მაღრაძე.

ეკონომიკური ბოდნა-მშრომელებს

თბილისს ტექნიკის სახლში გაიმართა რესპუბლიკური სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენცია „მშრომელთა ეკონომიკური განათლება და აღზრდა ხარისხისა და ვაჭრობის კულტურის ამაღლების, სოციალისტური კანონიერების დარღვევებისადმი შეურიგებლობის უმნიშვნელოვანესი პირობაა“. იგი მოაწყვეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული მშრომელთა ეკონომიკური განათლების რესპუბლიკურმა საკოორდინაციო საბჭომ, საქართველოს ეკონომიკის სამინისტრომ, სახელმწიფო ვაჭრობისა და სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაკთა პროფკავშირების რესპუბლიკურმა საბჭომ, ვაჭრობის სამეცნიერო-ტექნიკური საზოგადოების საქართველოს რესპუბლიკური გამგეობის პრეზიდიუმმა და სახალხო უნივერსიტეტების საბჭომ.

კონფერენციის მონაწილეების — ეკონომიკური განათლების სისტემის პროპაგანდისტების დარგის სახალხო უნივერსიტეტების მსმენელთა წინაშე გამოვიდნენ მეცნიერები და სპეციალისტები, ხელმძღვანელი სამეურნეო მუშაკები. სჯა-ბაასი გაიმართა იმ ამოცანების რეალიზაციის თაობაზე, რომლებიც ვაჭრობის მუშაკებს დაუსახა სკკ ცენტრალური კომიტეტის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს, საკავშირო პროფსაბჭოს და სრულიად საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებამ „მშრომელთა ეკონომიკური განათლებისა და აღზრდის შემდგომი გაუმჯობესების შესახებ“. (საქინფორმი).

კარლ მარქსი და თანამედროვეობა

თბილისში 5 მაისს გაიმართა სამეცნიერო სესია, რომელიც მიეძღვნა დიდი მოაზროვნისა და მგზნებარე რევოლუციონერის, მეცნიერული კომუნიზმის ფუძემდებლის კარლ მარქსის დაბადების 165 წლისთავსა და გარდაცვალების 100 წლისთავს. სესია მოაწყვეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან არსებულმა პარტიის ისტორიის ინსტიტუტმა — სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული მარქსიზმ-ლენინიზმის ინსტიტუტის ფილიალმა და ვ. ი. ლენინის ცენტრალური მუზეუმის თბილისის ფილიალმა.

სესიის გახსნისას პარტიის ისტორიის ინტიტუტის დირექტორმა, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორმა დ. სტურუამ ხაზგასმით აღნიშნა მარქსის გენიალური წინასწარმეტყველების წარუვალი მნიშვნელობა, რომელიც უდიდესი შენაძენი გახდა კაცობრიობისათვის.

„კარლ მარქსი და თანამედროვეობა“ — ასეთი იყო ინსტიტუტის მეცნიერული კომუნიზმის სექტორის გამგის, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორის გ. მუჩაიძის მოხსენების თემა. ქართულ ენაზე კომუნისტური პარტიის მანიფესტის რევოლუციამდელი თარგმანების შესახებ ილაპარაკა ამ ინსტიტუტის მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსთა ნაწარმოებების თარგმანების სექტორის გამგემ რ. დოღონაძემ. მოხსენება „კარლ მარქსი — მასწავლებელი, მეგობარი, ამხანაგი“ გააკეთა ვ. ი. ლენინის ცენტრალური მუზეუმის თბილისის ფილიალის დირექტორმა ფ. მახარაძემ. (საქინფორმი).

არმია—აღზრდის სკოლა

ოფიცრობა გმირული პროფესიაა

სკოლების გამოსაშვებ გამოცდებამდე ჯერ კიდევ შორსაა, მაგრამ თბილისის ორჯონიკიძის რაიონის მეათეკლასელებმა გიორგი ჩივაძემ, რომან წოკლაურმა და ზაზა ზუბაშვილმა უკვე გადადგეს „პირველი ნაბიჯი“ ახალი დამოუკიდებელი ცხოვრების გზაზე. მათ განცხადება შეიტანეს თბილისის 26 ბაქოელი კომისრის სახელობის წითელდროშოვან, წითელი ვარსკვლავის ორდენოსან მეთაურთა საარტილერიო უმაღლეს სასწავლებელში. ჰაბუკებმა პროფესია აირჩიეს უმაღლესი სამხედრო სასწავლებლების უფროსებთან და საბჭოთა შეიარაღებული ძალების ვეტერანებთან თბილისის საშუალო სკოლების კურსდამთავრებულთა შეხვედრაზე, რომელიც ამ სასწავლებელში გაიმართა.

„ოფიცერი გმირული პროფესიაა“ — ასეთი იყო ლაიტმოტივი ღია კარის დღისა, რომელიც მოეწყო ქვეყნის ერთ-ერთ უძველეს სამხედრო სასწავლებელში საქართველოს ალკკ ცენტრალურ კომიტეტთან, რესპუბლიკის სამხედრო კომისარიატთან და განათლების სამინისტროსთან ერთად. უფროსკლასელები გაეცნენ კურსანტების სწავლასა და ყოფა-ცხოვრებას, დაათვალიერეს კლასები და ლაბორატორიები, თბილისის 26 ბაქოელი კომისრის სახელობის წითელდროშოვან, წითელი ვარსკვლავის ორდენოსანი მეთაურთა საარტილერიო უმაღლესი სასწავლებელი მუზეუმი. სასწავლებლის კლუბში მათ შეხვდნენ საბჭოთა მხედართმთავრები, უმაღლესი სამხედრო სასწავლებლების ოფიცერი მასწავლებლები, თბილისის რაიონების სამხედრო კომისრები, დიდი სამამულო ომის ვეტერანები.

შეხვედრა გახსნა საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ჯ. მარგველიძემ.

ბევრი რამ საინტერესო გაიგეს უფროსკლასელებმა სხვადასხვა სახეობის შეიარაღებული ძალების წარმომადგენლებისაგან ოფიცრის პროფესიის სპეციფიკის შესახებ. მათ წინაშე გამოვიდნენ საქართველოს დოსააფის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარე, ავიაციის გენერალ-მაიორი, ცნობილი საპაერო ასი გ. ნანეიშვილი, ლენინის ორდენოსანი, ომის წლებში სახელგანთქმული საბრძოლო ხომალდის მეთაური, პირველი რანგის კაპიტანი ა. შევარდნაძე და რესპუბლიკის სამხედრო კომისარი გენერალ-მაიორი ლ. შარაშენიძე — მედესანტე, რომელიც მრავალჯერ გადმომხტარა პარაშუტით.

რუსი ძმების მხარდამხარ მებრძოლი სახელგანთქმული პეტრე ბაგრატიონი, ვასილ კიკვიძე, კონსტანტინე ლესელიძე მოიხსენია თავის გამოსვლაში ცნობილმა საბრძოლო ასლოელებმა: ჭრილობების ვერგრვენი“ და სხვა ტელეგამოსვლებისათვის, რომლებშიც მართლად და მკაფიოდ არის ასახული ლაბორატორიული ამერიკის ხალხების აქტიური ბრძოლა ამერიკის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ, ეროვნული განთავისუფლებისათვის, მშვიდობისა და სოციალური პროგრესისათვის, პროპაგანდირებულია სსრ კავშირის სამშვიდობო საგარეო პოლიტიკა; **ხუან მარერო გონსალეხს** (კუბა), გაზეთი „გრანმას“ საერთაშორისო განყოფილების გამგეს — „გრანმასა“ და კუბის მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებებში გამოქვეყნებული სტატიებისა და კომენტარებისათვის, რომლებშიც იგი ამხილებს ამერიკის იმპერიალისტების, ბხარს უჭერს ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას, მშვიდობას, სოციალიზმსა და კომუნიზმს; **ლუის სუარესს**, მექსიკელ პუბლიკისტს — ტელევიზიით, რადიოთი და ქვეყნის პრესაში მშვიდობის, ხალხთა შორის მეგობრობისა და თანამშრომლობის დასაცავად მეზნებარე გამოსვლებისათვის; **ა. ი. დრუზენკოს, ო. ა. ლოსოტოს, ა. ბ. შაპოვალოვს**, „იზვესტიის“, „პრავდისა“ და საკავშირო კორესპონდენტებს პალონეთიის სახალხო რესპუბლიკაში — საერთაშორისო მოვლენების ოპერატიული გაშუქებისათვის.

სსრ კავშირის ჟურნალისტთა კავშირის გამგეობის სამდივნომ დაიწყო საკავშირო კონკურსი ტრანსცამბირის მაგისტრალური მილსადენების მშენებლობის საუკეთესო გაშუქებისთვის.

პრემიები ამ კონკურსში მიენიჭათ:

რესპუბლიკურ გაზეთს „პრავდა უკრაინასს“, საოლქო გაზეთს „ზვეზდას“ (პერმი), რესპუბლიკურ გაზეთს „სოვეტსკაია ჩუვაშია“, საოლქო გაზეთს „პრიკარპატსკაია პრავდას“ (ივანო-ფრანკოვსკი), საქალაქო გაზეთს „ვეჩერნაია კაზანს“, „ჩრდილოეთმილსადენშენის“ ტრესტის მრავალტირაჟიან გაზეთს „ტრასას“ (ნადიმი).

კონკურსის ლაურეატები გახდნენ აგრეთვე „იზვესტიის“, საკავშირო, „სტროიტელნაია გაზეტას“, ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის კომიტეტის (ტიუმენი), „ბაკარპატსკაია პრავდას“ (უჟგოროდი), გაზეთ „ნა ს

ᲑᲐᲖᲐᲤᲮᲣᲚᲓᲐ და ᲮᲐᲚᲮᲛᲐ იმატა საქართველოს ტურისტულ მარშრუტებზე, ბაზებში და პანსიონატებში. აქ ჩამოსული ტურისტები ეცნობიᲜᲐᲜ რესპუᲑᲚიკის ღირსშესანიშნაობებს და ისტორიულ ძეგლებს.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ: ტურისტები ბაგრატის ტაძარში.

Გ. ᲒᲘᲠᲡᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ფოტო. საკᲓᲔᲡᲘᲡ ფოტოქრონიკა.

ᲖᲠᲣᲜᲕᲐ ᲕᲔᲢᲔᲠᲐᲜᲔᲑᲘᲡ

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ. (საᲯ. კორ.). ქალაქის საᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲠᲘᲝᲑᲐ დიდ პატივს სცᲔᲡ სამᲐᲛᲣᲚᲝ ომის ვეტერან-ინვალიდებს. ამის დამადასტურებელი იყო ერთთვიურადთვალიერება, რომᲚᲗᲚ ორგანიზატორებმა შეისწავლეს ინვალიდთა ჯანმრთელობის მდგომარეობა და მათი მატერიალურ-საყოფაცᲮᲝᲕრებო პირობები. ქალაქის კულტსახლში კი მოეწყო თეატრალიზებული საᲖᲔᲘმო შეხვედრა ვეტერანებთან.

ᲤᲔᲠᲩᲘᲚᲘ ᲜᲘᲙᲐᲠᲐᲒᲣᲘᲓᲐᲜ

ᲛᲐᲓᲚᲝᲑᲐ ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚ ᲔᲥᲘᲛᲔᲑᲡ

ᲐᲛ ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲘᲛᲔ ᲬᲚᲘᲡ წინᲗᲐᲜ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲥᲕᲔᲧᲐᲜᲐᲨᲘ საგასტროლოდ იყო ნიკარაგუის რესპუᲑᲚიკის სიმღერისა და ცეკვის ანსამᲑᲚი „კამპო ეპიკოს“ კოლექტივი. ანსამᲑᲚი ᲥᲗᲝᲜᲚᲘᲡ ეწᲕია. მოულოდნᲔᲚᲐდ მისი ᲮᲔᲚმძღვანᲔᲚი ეუსტასიო სანᲩᲘᲡი ცუდად გახდა. გულ-სისᲮᲚძარღვთა ქრონიკული დაავადება გაᲣრთულდა, რასაც ᲘᲗᲔმიური ინსულტი დაᲔᲠთო. ავადმყოფი სასწრაფოდ მოათᲐᲡᲣᲚᲘ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘს რესპუᲑᲚიკური კლინიკური საავადმყოფოს რეანიმაციულ და ინტენსიურ განყოფილებაში. საავადმყოფოს მთელმა კოლექტივმა მთავარი ექიმის ნ. ᲒᲐᲥᲐᲫᲘს ᲮᲔᲚმძღვანᲔᲚობით ყველაფერი იღონეს უცᲮᲝᲔᲚი სტუმრის გადასარჩᲔᲜᲐდ.

ავადმყოფს მთელი ორი კვირის განმავᲚᲝᲑაში თავᲗᲐ ადგᲔᲜ და ყურადღᲔᲑᲐს არ აკლებდᲔᲜ. მკურნალები ორი კვირა ებრძოლდᲔᲜ მძიმე ავადმყოფობას და საბოᲚᲝᲝდ გაიმარჯვეს კიდეც.

მამის სანახᲐᲕᲐდ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ ჩამოვიდᲔᲜ ეუსტასიოს უმცროსი ვაჟი— კუᲑᲘს სასოფლო-სამეურᲜეო ინსტიტუტის მეᲗᲠᲔ კურსის სტუდᲔᲜტი როდრიგო სანᲩᲘსი და ᲣᲤᲠᲝსი ვაჟის მეუᲦᲚᲔ, ᲔᲣᲠᲜᲐᲚᲘსტი მონიკა სალᲔᲜᲘᲜᲘ. აგრეთვე მოსკოᲕᲘდან ნიკარაგუის რესპუᲑᲚიკის საᲔᲚᲩᲝს წარმომადგᲔᲜᲚᲘ მარტა რიტა ვილიარგა გუტᲔᲠᲔᲡი.

ეუსტასიო სანᲩᲘსი რომ გამოკეთდა, იგი გადაიყვანეს მოსკოᲕᲨᲘ, გამგზავრების წინ ეუსტასიოს ვაᲟᲘშვილმა როდრიგო სანᲩᲘსმა მაᲓᲚᲝᲗ გადაუᲑᲐდა ქართველ მკურნᲐᲚᲔᲑს მამის გადარჩᲔᲜისთვის.

მას შემდეგ დიდი დრო არ გასულა და აი, კიდევ ერთი სამადლობᲔᲚი წერილი.. იგი შანაგუიდან, თავისუფალი ნიკარაგუიდან ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘს რესპუᲑᲚიკური კლინიკური საავადმყოფოს მთავარი ექიმის ნუგᲨᲐრ გოᲥაძის სახᲔᲚᲗᲐ მოვიდა.

„პატივცᲔმულო მეგობარო! მადლობა "მინდა გამოვთქვა იმ შესანᲨᲘᲜᲐᲕი დამოკიდებულᲔᲑᲘᲡა და მეგობრული დახმარებისათვის, რომᲔᲚიც თქვენ და თქვენმა კოᲚᲔᲒᲔᲑმა, მედიცინის დებმა, მთᲔᲚმა კოᲚᲔᲥᲢივმა ᲝᲛᲝᲠᲣᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ მამაᲩᲘმს და ᲩᲔმს ნათᲔᲚᲡᲐᲕᲘს, რომᲔᲚიც ავადმყოფის სახᲐᲮᲐᲕᲐდ ᲩᲐმოვიდᲔᲜᲓᲐ.

თქვᲔᲜი საავადმყოფოს მიᲔრ გაᲪᲔმული სამედიცინო დასკვნიდან უფრო დეტᲐᲚᲘᲡᲐᲓ გავეცᲐᲜით მამაᲩᲘმს დაᲐᲕᲐდებას. ᲩᲕᲔᲜ დიდად ვაფასებთ

პირველი დახმარების მნიშვᲜᲔᲚობას, რომᲔᲚიც თქვᲔᲜს კლᲘᲜიკაში გაᲔწია ავადმყოფს, და რამაც განსაᲖᲦვრა ავადმყოფის მდგომარეობის თანდათანობითი გაუმჯობᲔᲡᲔᲑა. თუმცა მისი ჯანმრთელობის საერთო მდგომარეობა კვლავ სერიოზულია. ᲩᲕᲔᲜ დიდად ვაფასებთ თქვᲔᲜს ᲨᲠᲝᲛᲐს, იმ ᲮᲐᲠᲣᲜᲕᲐს, საᲑᲭოთა კავშირის ჯანმრთელობის სამინისტრომ რომ გამოიჩინა ავადმყოფისათვის საუკეთესო პირობების შესაქმᲔᲚᲔᲡᲐდ.

რეᲕᲝლუციური სალამი ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚი მეგობრᲔᲑᲡ“. წერილს ᲮᲔᲚს აწერს ეუსტასიოს უფროსი ვაᲟᲘშვილი.

Ბ. ᲛᲔᲤᲘᲡᲐᲨᲕᲘᲚᲘ, Ჯ. ᲛᲐᲚᲐᲜᲘᲐ.

ᲛᲔᲑᲠᲫᲝᲚᲔᲑᲘ ᲘᲮᲡᲔᲜᲔᲑᲔᲜ ᲬᲐᲠᲡᲣᲚ ᲓᲦᲔᲔᲑᲡ

ᲠᲐᲢᲐᲠᲫᲔᲣᲚᲘᲡ ᲮᲐᲠᲔᲑᲘᲡ საᲖᲔᲘᲛᲝ რეკᲖᲘთ შეᲮვდა კახეთი საქართველოში მაისის დღესასწᲐᲣᲚᲗᲐ ᲩᲐმოსულ იტალიელ პარტიᲖᲐᲜᲔᲑსა და ანტიფაშისტებს — წინააღმდეგობის მოძრაობის მონაწილᲔᲚᲔᲑს.

იტალიიდან ᲩᲐმოსულმა სამოცდათხუთმეტმა სტუმარმა, მათმა ქართველმა თანამებრძოლᲔᲑმა და მათი ოჯახის წᲕᲠᲔᲑმა ᲚᲔგენდარული ფორე მოსულიშვილის სოფლისაკᲔᲚ მიმავალ გზაზე გვირგვინᲔᲑი შეᲐმკეს საგარეჯოს რაიონის სოფელ პატარძეულში დაᲔუᲠᲔᲑულ გმირთა მემორიალი.

შემდეგი გაᲩერება იყო სოფელ ჯიმითში. აქ დაიბადა და გაიზარდა გიორგი ვარაზაშვილი — იტალიის წინააღმდეგობის გმირი, რომᲚᲗᲐᲪ თავი აიფეთქა, მტერს რომ ᲮᲔᲚში არ ჩავარდნოდა. მას სიკვდილის შემდეგ მიᲔნიჭა იტალიის ერთ-ერთი უმაღᲚᲔᲡი ჯილდო— ვერცხლის მედალი. საშუალო სკოლის შენობასთან, გ. ვარაზაშვილის ძეგლთან ჯიმითელი ბავშვები ყვᲔბოდᲔᲜ თავიანთი ცხოვრᲔᲑის შესახᲔᲑ, გაისმოდა ᲚᲔᲥᲡები, იტალიური და ქართული სიმღᲔრᲔᲑი.

ფაშიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში დაᲔუᲠᲔᲑულ გმირთა მარადიული ᲮᲡᲝᲕᲜᲘს საᲖᲔᲘმოᲚᲝᲛ გურჯიანს გადმოსაᲪᲔრის ჯარისკაცის მამის დიდებული ფიგურა. მის კვარცᲮᲔᲑკთან გარინდულან ვეტᲔრანები, დიდების მემორიალის მარადიულ ᲪᲔცხლს ყვავილᲔᲑით ამკობᲔᲓᲐ.

— ამ მონუმᲔᲜტთან, თქვა იტალიის წინააღმდეგობის ერთ-ერთმა ᲮᲔᲚმძღვანᲔᲚმა, გადამდგარმა გენერალმა ჯანი დავერიომ, — რომᲔᲚიც გამოხატავს ქართველი ᲮᲐᲚᲮᲚის, ყველა საᲑᲭოთა ადამიანის გმირობასა და საბრძოᲚᲗᲐ დიდებას, ვფიᲪავთ, რომ ყოველ ღონეს ვიხმართ მშვიდობის საქმის გამარჯვᲔᲑისათვის, ადამიანი იმისათვის რომ იბადᲔᲑა, რომ ომის ᲥᲐრცᲔᲚᲨᲘ დაიღუᲠᲔᲑოს.

და აი, ავტობუსᲔᲑის ფანჯრიდან კვლავ მოᲩᲐᲜᲡ კახეთის აყვავᲔᲑᲣᲚი ბაღ-ვენახᲔᲑი. რაზე საუᲑრობᲔᲜ ასე გაᲪხოველებით იტალიური, ქართული და რუსული სტუდᲔᲜტᲔᲑის მოშველიᲔᲑით გეგეᲫᲙორეᲪუნა. ორივეს წინააღმდეგობის მებრძოლთა წითელი ყელსაᲮᲕᲔᲗᲔᲑი უᲪᲘთიათ. ᲔᲡᲔᲜი არიან მგზᲔᲜᲐრე ანტიფაშისტის, პარტიᲖᲐᲜთა დივიზიის მეთაურის, ამხანაგᲔᲑᲘᲡ „ᲜᲘგროს“ მეტსახᲔᲚᲘთ ცნობილი კარლო ამბრინოს შვილი და შვილიშვილი.

„საქართველოში ᲩᲐმოვედი, რომ ᲩᲔმი თვალით მᲔᲜᲮᲐ ადამიანები, რომᲔᲚᲗᲐც ოჯახური ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲘ ფოტოსურათᲔᲑით ვიცᲜობ და რომᲔᲚთა შესახᲔᲑაც ᲑᲔᲠᲩᲘ მიამᲝᲑდა მამაᲩᲘმ, — თქვა პიᲔრ-Ლუიჯიმ. — მამა ოცი წᲚᲘს წინათ გარდამეცᲐᲕᲐ. ვიᲠᲐდა ვერ მოᲮᲔᲠᲮᲔᲜ საქართველოში ᲩᲐმოსვლა, მაგრამ კარლო ამბრინო მაᲜᲪ შეᲮვდა ქართველ პარტიᲖᲐᲜᲔᲑს, — ეს არის ᲩᲔმი შვილი, რომᲔᲚიც მამაᲩᲘმის პატივსაცემად მისი სახᲔᲚი დავარქვი. ᲩᲕᲔᲜს სკოლᲔᲑში ᲑავშვᲔᲑი ᲑᲔᲠᲩᲘ ვერაფერს იგებᲔᲑᲓᲔᲜ წინააღმდეგობის მოძრაობის შესახᲔᲑ და

ᲓᲦᲘᲡ ᲬᲔᲡᲠᲘᲒᲨᲘᲐ ᲡᲞᲐᲠᲢᲐᲙᲘᲐᲓᲐ

**ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ VIII ᲡᲐᲮᲐᲤᲮᲣᲚᲝ ᲡᲞᲐᲠᲢᲐᲙᲘᲐᲓᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲡᲞᲝᲠᲢᲡᲛᲔᲜᲗᲐ მᲬᲐᲓᲔᲑᲐᲡᲗᲐᲜ დაკᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ დღეᲕᲐᲜდᲔᲚი საუᲑᲐრი ეᲮᲔᲑა ფარიკაობა და ᲩᲐᲣᲠᲗᲔᲚᲘ „კომუᲜᲘᲡტᲘᲡ“ კორესპონდᲔᲜტᲔᲑი ᲔᲡᲐუᲑრᲔᲜ საქართველოს სპორტკომიტეტის მთავარ მწᲠთნᲔᲚᲔᲑს მორის სახვაძეს (ფარიკაობა) და ᲖᲐᲣᲠ გᲐᲪᲘᲯᲐᲕᲐს (კრივი).

ᲤᲐᲠᲘᲙᲐᲝᲑᲐ ● ᲙᲠᲘᲕᲘ

მ. სახვაძე: სპარტაკიადისწინა საᲛᲖᲐდᲝᲜი რესპუᲑᲚიკის მოფარიკაᲕᲔᲗა ნაკრᲔᲑმა უკვე კარგა ხანია დაიწყო. სავარჯᲨᲝ პირობᲔᲑი მეტად ცუდი ᲰᲭონდათ: მეორე წᲔᲚი ფარიკაობის სპეციალიᲖᲐᲪᲘული სავარჯᲨᲝ დარᲑᲐზი კეთილმოᲬყობელია. გარდა ამისა, სპორტსაᲖოგადოᲔᲑᲘᲡ ᲜაკᲚᲔᲑ ᲧურადღᲔᲑას უთმობᲔᲜ სარეᲖერვო ცვლის აღᲖრდას...

საქართველოს მოფარიკაᲕᲔᲑმა მონაწილეობა მიიღეს საერთაშორისო და საკავშირო შეჯიᲑრᲔᲑᲨᲘ. ᲩᲕᲔᲜი ლიდერია მსოფლიო ჩემპიონი, რაპარისტი Ვლადიმერ აფციაური, რომᲔᲚიც წარმატᲔᲑით იასპარეᲖᲐ იტალიაᲨი, საფრანგეთᲨი, გფრ-Ში გამართულ ტურნირᲔᲑᲨი. ᲮᲚᲛᲝთ მოფარიკაᲕᲔᲑმა (მწᲠთნᲔᲚი თამაზ ეᲡᲐრთია) მონაწილეობა მიიღეს მოსკოᲕის საერთაშორისო ტურნირᲨი („მოსკოᲕᲡᲙᲘ ᲮᲚᲐᲚი“); რაპარისტᲔᲑმა იასპარეᲖეს კიეᲕის საერთაშორისო შეჯიᲑრᲔᲑᲨი (მწᲠთნᲔᲚი ნოდარ ძაგანიშვილი); დაᲨᲘᲜ მოფარიკაᲕᲔᲑმა ძალᲔᲑი სცᲔდეს „ტᲔᲚᲘᲜის მახვილᲐᲛ“ წოდᲔᲑულ პიᲔᲚᲘᲙრᲝᲑაᲨᲘ (მწᲠთნᲔᲚი გურამ კოსტაᲕა), ᲮᲚᲛᲘ რაპარისტმა გოგონᲔᲑმა (მწᲠთნᲔᲚი მალხაზ გაᲑუნია) მინსკის საერთაშორისო ტურნირᲨი იასპარეᲖეს.

ახლახან ნაკრᲔᲑი იმყოფᲔᲑოდა ᲥუთაისᲨი საქართველოს სპარტაკიადაᲖე. მაისის 22-მდე კვეᲚᲘᲜᲔᲑი დასკვნითი ერთობლივი შეკრᲔᲑა გუდაᲣთაᲨი რსფსრ-ის ძლიერ გუᲜდთან ერთად. ამის შემდეგ მოსკოᲕᲨი გადავინაცვლᲔᲗᲐ. ამ შეკრᲔᲑაᲖე გუᲜდი საᲑოᲚოოდ დაკომპᲚᲔᲥᲢდᲔᲑა. სპარტაკიადაᲖე გამოცდილ სპორტსმᲔᲜᲔᲑთან ერთად იასპარეᲖᲔᲑᲘᲡ ახალგაზრდᲔᲑიც. კარგ სპორტულ ფორმაᲨი არიან გ. აბაᲨიძე, გ. ᲒᲔᲚᲐᲨᲕᲘლი (რაპარა), გ. პაიჭაძე, დ. თურᲩია, Ზ. მᲭᲔდლიძე (ხმალი), ჯ. გამიაშვილი, გ. ჯიღაური (დაᲨნა) და ᲥᲔთინო ერემეᲨვილი.

საპრიᲖᲝ ადგილᲔᲑისათვის ᲑრძოᲚა რუსეთის ფედერაციის, უკრაინის, მოსკოᲕის და ᲑᲔᲚᲝრუსიის გუᲜდᲔᲑთან გაგᲖᲐᲛᲬᲘᲠᲓᲔᲑა. ამჟერად, ალᲑათ, VI ადგილს დავჯერდᲔᲑით.

Ზ. გᲐᲪᲘᲯᲐᲕᲐ: მარტᲨი საქართველოს მოკრივეთა ნაკრᲔᲑის წევრᲔᲑი და კანდიდატᲔᲑი მონაწილეობდნენ საᲑᲭოთა კავშირის ᲕᲚადიმერ ᲑარᲐᲨიას სახᲔᲚᲗᲐს საკავშირო ტურნირᲨი. ეს შეჯიᲑრᲔᲑა სპარტაკიადისათვის მᲖᲐდᲔᲑის გეგმა-გრაფიკის ნაწილი იყო: იმ დროს ჯერ კიდევ არ იყო საᲑოᲚოოდ გამოკვეთილი ნაკრᲔᲑის სახე — გრძᲔᲚდᲔᲑოდა საუკეთესოთა შერჩევა ზოგიერთ წონაᲨი კატეგორიᲔᲑᲨი, გადასაწყვეტი იყო, თუ რომᲔᲚ წონაᲨი მომᲖადᲔᲑულიყო სახᲐპრტაკიადოდ ზოგიერთი მოკრივე და სხვა. ამ კითხვᲔᲑს პასუᲮᲔ გასცა საქართველოს მერვე სპარტაკიადის მოკრივეთა ტურნირმა, რომᲔᲚიც 12-16 აპრილს გაიმართა ᲥუთაისᲨი: ძირითადად ᲩᲐმოყალიᲑდა გუᲜდის Ბირთვი, დადგინდა მოკრივეთა წონაᲨი კატეგორიᲔᲑᲨი განაწილᲔᲑა. ახლა სპარტაკიადისათვის ემᲖადᲔᲑიან ი. გაიᲑოლიევი, Ზ. Ბულგადარიანი, Ბ. საᲑᲐრაძე, მ. სუთიძე, Ზ. სარჭᲔᲚიანი, დ. უსუფიანი, ი. გოგოლაძე, უ. არისტაკეᲚიანი, გ. ვაᲨაძე, გ. ᲨუᲨᲐნიანი, მ. ᲨალამᲑერიძე, ჯ. ᲥოᲩოვეი, ა. ᲑიᲭაᲨვილი, რ. ᲩᲘრიᲭᲔᲐი. გუᲜდის უფროსი მწᲠთნᲔᲚი იყო დ. დადიანი, მწᲠთნᲔᲚᲔᲑი — ა. ნავასარდოვი, ი. Ბატაიშვილი, რ. კალაჯეეი, ვ. ძᲔᲚᲔაძე და ნ. გარᲐᲑჯი. ძᲔᲚᲔᲑი დაᲖუსტეᲑᲓᲐ იმის თქმა, თუ რომᲔᲚ ადგილᲖᲔ გამოვალთ. წᲔᲚს ᲩᲕᲔᲜი მდგომარეობა გაᲪᲘᲚᲔᲑᲝᲗ უფრო რთული იქᲔᲜᲐ, ვიდრე წინა სპარტაკიადაᲖე; როცა გუᲜდᲨი დ. კვაჭაძე, ა. ᲮიᲖᲐᲜიშვილი და მ. თაქთაქიშვილი იყვᲔᲜ. საქართველოს ნაკრᲔᲑი ამჟამად ახალგაᲖრდული, თანაᲑარი ძალის მოკრივეᲔᲑით დაკომპᲚᲔᲥᲢᲔᲑული გუᲜდია, მაგრამ პოᲖიციᲔᲑის დათმობას არ ვაპირᲔᲑთ. ვიᲑრძოᲚᲔᲑთ საუკეთესო ათეულᲨი მოსახვᲔდრად.

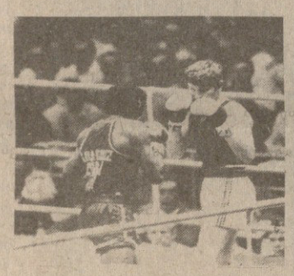

ᲡᲐᲮᲔᲝᲑᲐᲗᲐ ᲡᲐᲕᲘᲖᲘᲢᲝ ᲑᲐᲠᲐᲗᲔᲑᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲨᲘ მოფარიკაᲕᲔᲗა პირველი ჩემპიონატი 1935 წᲔᲚს გაიმართა. ა. მეიფარიანი პირველი ქართველი მოფარიკაᲕეა, რომᲔᲚმაც მონაწილეობა მიიღო ოლიმპიურ ასპარეᲖობᲔᲑᲨი (1952 წᲔᲚს) დაᲨᲜით მოფარიკაᲕᲔთა საკავშირო ნაკრᲔᲑის შემადგᲔᲜᲚობაᲨი. სამოციან წᲚᲔᲑᲨი ᲩᲕᲔᲜი რესპუᲑᲚიკის ფარიკაობის ისტორიაᲨი ყᲔᲚაᲖᲔ დიდი წარმატᲔᲑა წილად ხვდათ სსრ კავშირის ნაკრᲔᲑის წევრᲔᲑს გურამ კოსტაᲕას და ნუგᲨარ ასათიანს. მარტო მსოფლიო ჩემპიონატᲔᲑᲨი პირველმა 2 ოქროს, 2 ვერცხლის და 3 Ბრინჯაოს მᲔდალი მოიპოᲕა, მეორემ — 1 ოქროს, 2 ვერცხლისა და 1 Ბრინჯაოს მᲔდალი. ოლიმპიურ ასპარეᲖობათა ოქროს მᲔდალსანია ნ. ასათიანი (1964 წᲔᲚი), ხოლო გ. კოსტაᲕა ორჯერ დაეუფლა Ბრინჯაოს მᲔდალᲔᲑს (1960-1964 წᲚᲔᲑი). სხვადასხვა დროს სსრ კავშირის ჩემპიონᲔᲑი იყვᲔᲜ საქართველოს წარმომადგᲔᲜᲚᲔᲑი ა. Ბათმანოვი, გ. Ერისთავი, ა. ადაროვი, რ. ცირეკიძე გ. კოსტაᲕა, კ. გოგᲔᲚია, ი. ოსიპოვი, ნ. ასათიანი, გ. აბაᲨიძე და სხვᲐᲗა. სსრ კავშირის თასს ფლობდᲔᲜ ი. ოსიპოვი, ნ. ასათიანი, გ. კოსტაᲕა, მ. სახვაძე... სსრ კავშირის ხალᲮთა სპარტაკიადᲔᲑᲨი საქართველოს ნაკრᲔᲑი გუᲜდᲔᲑის შედეგᲔᲑი ასეთია: I სპარტაკიადა (1956 წᲔᲚი) — მეᲮუთე ადგილი, II (1959) — მეოთხე, III (1963) — მეᲮუთე, IV (1967) — მეᲮუთე, V (1971) — მეᲮუთე, VI (1975) — მეექვსე, VII (1979) — მეᲨვიდე ადგილი.

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲗᲐ პირველი რესპუᲑᲚიკური შეჯიᲑრᲔᲑა 1923 წᲔᲚს გაიმართა. ამ დროისათვის უკვე შექმᲜილი იყო სექციᲔᲑი თᲑილისᲨი, სოხუმᲨი და ᲑათუმᲨი. რესპუᲑᲚიკის მოკრივეთაგან დ. კვაჭაძე ერთადერთია, რომᲔᲚმაც ევროპის ჩემპიონის წოდᲔᲑა მოიპოᲕა (1977 წᲔᲚს). სხვადასხვა დროს სსრ კავშირის ჩემპიონᲔᲑი იყვᲔᲜ გ. ვართანოვი (სამჯერ), შ. გორგასლიძე, ა. ნავასარდოვი, ლ. ღუდუშაური, გ. ᲮᲐᲜუკაშვილი (ორჯერ), დ. კვაჭაძე (ორჯერ) და ა. ᲮიᲖᲐᲜიშვილი. სსრ კავშირის ხალᲮთა სპარტაკიადᲔᲑᲨი საქართველოს მოკრივეთა ნაკრᲔᲑი გუᲜდᲔᲑის შედეგᲔᲑი ასეთია: 1956 წᲔᲚს — მეთორმეტე ადგილი, 1959 წᲔᲚს — მეᲨვიდე, 1963 წᲔᲚს — მეცხრე-მეათე, 1967 წᲔᲚს — მეთერთმეტე, 1971 წᲔᲚს — მეთექვსმეტე, 1975 წᲔᲚს — მერვე, 1979 წᲔᲚს — მეᲨვიდე ადგილი.

ᲤᲔᲮᲑᲣᲠᲗᲘᲡ ᲛᲝᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲗᲐ ᲡᲐᲧᲣᲠᲐᲦᲚᲔᲑᲝᲗ

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ „დინამოსა“ და მოᲡკოᲕის „სპარტაკის“ სათადარიგო გუᲜდᲔᲑის შეᲮვდრა უნდა გამართულიყო ვ. ი. ᲚᲔᲜინის სახᲔᲚობის „დინამოს“ სტადიონᲖე. მატᲩი გადატანილია დიმიტროვის სახᲔᲚობის სტადიონᲖე (26 კომისრის რაიონი). იგი 7 მაისს, 18 საათᲖე დაიწყᲔᲑა.

ᲕᲐᲫᲠᲐᲙᲘ. გუᲨᲜ პეკინს ეწᲕᲘᲕᲔᲜ საᲑᲭოთა დიდოსტატᲔᲑი ნინო გურიეᲚი და იური ᲑᲐᲚᲐᲨოვი. საᲑᲭოთა მოჭადრაკეᲔᲑი პეკინᲨი, ᲮᲐნჯოუᲨი, შანხაᲘᲨი და ნანკინᲨი გამართავენ საჩᲕენᲔᲑელ პარტიᲔᲑს და ერთდროᲣᲚი თამაშᲔᲑის სეანსᲔᲑს. გურიეᲚისა და ᲑᲐᲚᲐშოვის მეტოᲠᲔᲑი იᲦᲔᲑიᲐᲜ ამ ქᲐᲚაქᲔᲑის უძᲚᲔᲡიერესი მოჭადრაკეᲔᲑი. მათ შორის იᲦᲔᲑა აგრეთვე პირველი ᲩᲘᲜᲔᲚი დიდოსტატი ქᲐᲚი Ლიუ შიᲜᲐი, რომᲔᲚიც ახლახან მსოფლიო პირველობის მეოთხედფინᲐᲚურ მატᲩᲨი შეᲮვდა დიდოსტატ ნინა იოსᲔᲤიᲐᲜᲗᲐ. როგორც ცნობილია, ეს მატᲩი ქართველი მოჭადრაკის გამარჯვᲔᲑით დამთავრდა.

ᲤᲔᲮᲑᲣᲠᲗᲘ. ᲑრიუსᲔᲚᲨᲘ გაიმართა ევროპის ქვეყᲜᲔᲑის თასᲘᲡᲗᲕᲘᲡ მფლობᲔᲚᲗᲐ თასის გათამაშᲔᲑის პირველი ფინალური მატᲩი ᲑᲔᲚგიის „ანდერᲚᲔᲥᲢᲘᲡა“ და პორტუგალიის „ᲑᲘᲜᲤიკის“ შორის. ვაიმარჯვეს ᲑᲔᲚგიᲔᲚᲔᲑი — 1:0. ᲒაიმარჯვეᲗᲘთი ფინალური შეᲮვდრა მოეწყობა 18 მაისს ᲚᲘსᲐᲑონᲨი.

ᲒᲐᲘᲛᲐᲠᲗᲐ პირველი ლიგის გუᲜდᲔᲑის საკავშირო ჩემპიონატის მეᲨვიდე ტურის მატᲩᲔᲑი. **ᲚᲐᲜᲜᲘᲡᲗᲝᲡ „ᲒᲠᲘᲜᲐᲛ“ ᲛᲘᲘᲦᲝ ᲯᲘᲜᲙᲘᲡ „ᲨᲣᲠᲦᲐ“ და დაამარცᲮᲐ ᲐᲜᲓᲐᲠᲘᲢᲘᲗ 2:1.** დანარჩენი შეᲮვდრᲔᲑის შედეგᲔᲑი ასეთია: „ტექსტᲘᲚᲬᲘᲠᲘკი“-„დაუᲑᲔგავ“—2:1, „ᲛᲘᲜიკი“-ასკ „კარპატი“ — 1:1, „ფაკელი“-„ᲧუᲑანი“ — 0:1, კიროვის „დინამო“-„ტავრია“ — 2:3, ᲮᲐᲑაროვსკის ასკ-„Ზარია“ — 0:0, „Ყაირათი“-„ᲠᲝᲙᲝრი“ — 3:0, როსტოვის ასკ-„პამირი“ — 1:0.

ᲑᲐᲚᲐᲮᲜᲘᲡ ᲰᲝᲙᲔᲘ. მოსკოᲕᲨი გაიმართა სსრ კავშირის თასის გათამაშᲔᲑის ფინალური მატᲩი ადგილᲝᲑრივი ფიზკულტურის ინსტიტუტისა და Ბორისპოლის (უკრაინა) ქᲐᲚთა გუᲜდᲔᲑს შორის. გაიმარჯვეს მოსკოᲕელᲔᲑმა ანგარიშით 2:1.

რედაქტორი
Ბ. ᲑᲔᲓᲘᲜᲔᲘᲨᲕᲘᲚᲘ.

ᲢᲔᲚᲔᲕᲘᲖᲘᲐ

6 ᲛᲐᲘᲡი

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ᲕრᲔმია“. 9.45 — მოსწᲐᲕლეთა შეᲮვედრა დიდი სამᲐᲛᲣᲚი ომის ᲕᲔტᲔრანთან, რუსეთის სფსრ დამᲪᲓᲐᲛᲐსურეᲑულ ᲝᲣრისტთან ბ. დ. კიეᲕსკისთან. 10.30 — „ცოცხალი შეიჰყარით“, მესამე სერია. 11.40 — კონცერტი. 12.25 და 15.30 — ახალი ამᲑᲔᲑი. 15.50 — დოკუმᲔᲜტური ტᲔᲚᲔფილმᲔᲑი. 16.40 — რუსული Ენა. 17.10 — „Პორიზონტი“. 18.10 — Პოეზია. ნიკოლოᲜ ფლეეროვი. 18.45 — „სტუმრად ᲮᲚაპᲐრთან“. მულტფილმი 19.45 — დღეს მსოფლიოᲨი. 20.00 — მხიარული ნოტᲔᲑი. 20.15 — მეცნიერᲔᲑა და ცხოვრᲔᲑა. 20.45 და 22.35 — რადიოს ᲓᲚისადმი მიძღვნილი კონცერტი. 22.00 — „ᲕრᲔმია“. კონცერტის დამთავრᲔᲑის შემდეგ — დღეს მსოფლიოᲨი. თეატრალური შეᲮვდრᲔᲑი.

მეორე პროგრამა. 9.00 — „დილის ვარᲯიᲨი. 9.15 და 21.45 — დოკუმᲔᲜტური ფილმᲔᲑი. 9.35 — ვ. მაიაკოვსკი. Პოემა „კარგია!“. 10.35 და 13.40 — ინგლისური Ენა. 11.05 — პროფტᲔქნიკური სასწᲐᲕლᲔᲑლᲔᲑისათვის. ასტრონომია. 11.35 და 12.40 — გეოგრაფია. მეᲮუთე კლასი. 12.05 — ისტორია. მოსკოᲕი — რუსული სახᲔᲚმწიფოს დედაქᲐᲚაᲥი. 13.10 — ფიზიკა. მე-6 კლასი. 14.10 — ა. პ. ჩეᲮოვი — „სამი და“. 15.10 — რას და როგორ ასწᲐᲕლიᲐᲜ პროფტᲔქნიკურ სასწᲐᲕლᲔᲚᲗ ბ ᲨᲘ. 15.40 — „ცოცხალი Ხსოვნა“. ომის წᲚᲔᲑის პუᲑᲚიცისტიკა. 16.30 და 19.00 — ახალი ამᲑᲔᲑი. 19.20 — ფ. შოპᲔᲜი — რᲩეული მაᲮურკᲔᲑი. 19.35 — „ორმოცდაᲮუთის ᲮამᲐრი და ᲒაᲨᲘფული“. მე-4 სერია. 20.45 — „Ჯილი ნᲔᲑის, პატარᲐᲑო!“. 21.00 — ფეᲮᲑურთი. მოსკოᲕის „ტორპᲔდო“ — „ᲐᲚᲒაᲠინსი“. მეორე ტაიმი. 22.00 — „ᲕრᲔმია“. 22.35 — მᲮატᲕრული ᲤᲔᲚᲔფილმი „ᲜᲔᲚᲘᲜი“.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡი

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ᲕრᲔმია“. 9.40 — „ᲩᲕᲔᲜს დიᲓᲐᲓ სამᲐᲛᲣᲚᲝ ომი“ — სატᲔᲚᲔვიᲖიო დოკუმᲔᲜტური ფილმი „მარია“. 10.00 — „ᲛᲝᲛᲐᲛᲐ“. 10.30 — სატᲔᲚᲔვიᲖიო დოკუმᲔᲜტური ფილმი „დიდი სამᲐᲛᲣᲚი ომის Ხსოვნა“. ფილმი მეოთᲮე — „Წინ, დასავლეთისაკᲔᲜ“. ფილმი მეᲨვიდე — „ᲒᲐმარჯვᲔᲑის გაᲖაფხული“. 12.20 — ქართული მᲮატᲕრული ფილმი „არ დაიᲯერო, რომ ᲝᲚარა ვარ“. 13.30 — ფიზიკის ᲤᲔᲚᲔᲠᲣᲠᲘᲗი. 14.00 — სატᲔᲚᲔვიᲖიო დოკუმᲔᲜტური ფილმი „გᲖა მეცნიერᲔᲑაᲨი“. 14.30 — „ცხოვრᲔᲑა და ღვაწᲚი კაცისა“ ᲔქᲗᲝმიმ თაყაიშვილი (განმეორᲔᲑი). 16.05—ᲤᲔᲚᲔᲠᲐᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ—საᲨინაო დავალᲔᲑის ანალიᲖ